

JYTTE ANDERSEN

Jytte Andersen flyttede til Aarhus som 21-årig, da hun startede på psykologi-studiet. Hun er født og opvokset i Herning, men butikkerne og kulturlivet trak en gang imellem den unge Jytte til Aarhus, hvor blandt andet konfirmationskjolen blev købt.

Interviewet er udført i oktober 2016 af følgende elever fra 6.C, Elise Smiths Skole:

- Kristian Gade Jespersen
- Romeo Viktor Bang Andersen
- Mathias Leth Jacobsen

HJEMMET

Jeg hedder Jytte Andersen, og jeg er vokset op på Gl. Landevej i Herning.

Min far havde en tæppevirksomhed, og min mor var hjemmegående. Vi var tre børn. Jeg havde en tvillingesøster og en lillebror.

Vi havde pligter derhjemme. Vi hjalp til med rengøringen om lørdagen, min tvillingsøster og jeg. Det fik vi en krone om ugen for. Det var ikke meget, men det var det, man fik dengang i 1950'erne.

SKOLEN

Jytte Andersen gik på Nørregades Skole i Herning i sin barndom.

Jeg gik på Nørregades Skole inde midt i Herning. Vi var 32 elever i klassen, og sad ved borde i rækker. Vi havde ikke gruppearbejde dengang. Der skulle være meget ro, der var meget katederundervisning, og man kom op til tavlen i regning. Når man skulle sige noget fra sin plads, skulle man rejse sig op.

Vi mødte klokken 8.00. Klokken 12 havde man en times middagspause, hvor man gik hjem og spiste. Og så kom man igen. Man gik også i skole om lørdagen.

Børnene sagde kun noget, når de bliver spurgt. Vi skulle være stille og gengive det, man fik fortalt. Man fik ikke lov til at diskutere og sige sin mening dengang. Man sagde "De" og var på efternavn med lærerne. Mange af lærerne styrede klassen ved at være strenge, skælde ud og give én lussinger. Ikke så meget med at snakke og prøve at forstå, hvor vi var henne, hvad vi tænkte, og hvad vi følte. Man kunne blive straffet ved at komme uden for døren eller blive sendt på til skoleinspektøren, og man var bange, hvis man skulle op til skoleinspektøren. Det var flovt at blive sendt op til skoleinspektøren. Og hvis man havde lavet en mindre forseelse, så kunne man få en lussing.

Mit yndlingsfag var nok håndgerning. Jeg var ikke nogen ørn i skolen. Det tog mig tid at lære noget.

FRITID

I fritiden legede vi meget på gaden. Der var mange børn. Så gik jeg til håndbold to gange om ugen, og der var kamp hver anden weekend. Vores genbo havde

en have, som var mit yndlingssted, da jeg var barn. De havde hunde, og vi kunne klatre i træer med mere.

I mine ferier skulle vi lære at svømme. Jeg hadede det.

Ellers kørte vi sammen med mine forældre rundt om i landet. På de små øer.

Første gang, jeg var i udlandet, var i 8. klasse. Da var hele klassen i Østrig.

Da jeg blev ældre, var jeg interesseret i tøj. Der var ikke mange forretninger i Herning, så det var en stor ting at komme til Aarhus og se på tøj. Mit konfirmationstøj blev købt i Aarhus. Vi kom også i Zoologisk Have i Aarhus. Jeg har også været med i teatret i Aarhus med skolen i Herning. Det var i 8. klasse.

AT FLYTTE TIL AARHUS

Jeg har boet i Aarhus i 45 år, så jeg betragter mig som aarhusianer. Jeg føler, at jeg hører til. Jeg er glad for at være bybo. Jeg er glad for skoven og strand.

Om sommeren tager jeg meget tit ned til stranden og havnen. Og så kan jeg godt lide alle de kulturelle ting, man kan. Man kan gå i teatret, til musik og i biografen.

Noget af det, der var det meget spændende, da jeg flyttede til Aarhus, var de mange biografer. Det havde vi ikke i Herning.

VOKSENLIV

Som barn ville jeg være læge, men jeg blev psykolog.

Jeg flyttede til Aarhus, da jeg var 21 år. Jeg læste til psykolog, og så fik jeg job hos Kræftens Bekæmpelse.

Jeg var med til at opbygge et rådgivningscenter for patienter og pårørende.

Jeg er ikke gift og har ingen børn. Jeg bor alene.

Jytte Andersen arbejdede som psykolog.

FORHOLD TIL AARHUS

Aarhus var tidligere en provinsby med sporvogne, og så var der lige Søndergade, som man gik op og ned ad. Brendstrupvej, som jeg boede på i starten, var næsten uden for byen.

I dag er Aarhus blevet meget større, og det er nok den største forskel.

Jeg synes, Aarhus kunne være bedre til at afvikle byen og flere parkeringspladser, så det var nemmere at komme til byen, for det er det, byen skal leve af; at der kommer nogle ind og handler, spiser, og hvad man ellers gør, når man kommer til Aarhus.

EUROPA OG VERDEN

I gymnasiet gik jeg i klasse med nogle nordmænd og svenskere. På studiet gik jeg sammen med nogle islændinge, men i dag kender jeg ikke nogen udlændinge.

Jeg rejser ikke meget, blandt andet på grund af min dårlige ryg, som gør det vanskeligt at sidde i et fly.

Af vigtige europæiske begivenheder husker jeg Berlinmurens fald. Det husker jeg meget tydeligt. Det var en stor begivenhed. Europæerne har en fælleskultur, som bygger på et kristent grundlag.